

Příloha k protokolu o SZZ č.: .....

Diplomant: Petra Šestáková

Vysoká škola: PF JU

Aprobace: učitelství 1. stupně ZŠ

Katedra: pedagogiky a psychologie

vedoucí diplomové práce: Jiří Jošt

Datum odevzdání posudku:

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název:

Účinky specifických poruch učení na self-koncept a sociometrickou pozici dítěte ve třídě

Téma je společensky závažné a v naší i světové literatuře mu bylo dosud věnováno méně pozornosti. Autorka zvolila vhodně empirický přístup, v kterém aplikovala a prokázala diagnostické dovednosti. Východiskem jí byla zejména kolektivní monografie prof. Matějčka a prof. Vágnerové, vydané v Praze nakl. Karolinum v r. 2006 – zatím jediná v tomto oboru u nás. Autorka v empirické části své práce podrobně popsala celý postup, v kterém ověřovala testovanou hypotézu. Cíl a hypotéza jsou jasně a zřetelně formulovány. Použité metody jsou přiměřené cíli a hypotéze. Výsledky jsou přehledně uspořádané do tabulek a jejich interpretace srozumitelná a jednoznačná. Vyváženost zkoumaného vzorku a jeho rozsah vzhledem k intenzitě testů (jejich počtu a náročnosti) můžeme považovat za uspokojivé. Diskuse, kde by čtenář očekával hlubší zamyšlení nad získanými daty, je chudší. Např. pedagogicky závažná je otázka dědičnosti a prostředí: na změněné sociální pozici dyslektiků, jak ji autorka našla, se podílí převážně dědičnost (tak jako je sama dyslexie z velké části způsobena dědičností) či méně přiměřený a vhodný přístup vychovatelů, rodičů či učitelů? Jiná otázka se týká náhodnosti: vzorek dětí, které autorka zkoumala, musel být omezený. Jaká je pravděpodobnost, že získané výsledky jsou platné i jinde, v jiných školách či obcích?

Je zřejmé, že práce je originální a že autorka jí věnovala hodně času a úsilí, které však nedokázala plně zúročit v části diskusní.

Závěr: doporučuji práci k obhajobě a navrhuji klasifikaci „velmi dobře“. V obhajobě bych prosil diskutovat výše uvedené či jiné problémy.

V Českých Budějovicích 2. srpna 2011

Jiří Jošt

